

909, og Motiverne til Checklov 1897 Side 12—13. Under Hensyntagen til Checkens Karakter som Betalingsmiddel og til Ønskeligheden af at skabe saa stor Sikkerhed som muligt ved Anvendelsen af Checks, synes det ikke urimeligt at tillægge Checken samme Negotiabilitet som Veksler, og der ses derfor ikke, hverken i Teori eller i Praksis, at kunne anføres berettigede Indvendinger imod, at Vekselreglerne paa dette Punkt gøres fuldt anvendelige paa Checks.

§ 21 omfatter, som rimeligt er, ikke blot Checks, der kan overdrages ved Endossement, men ogsaa Checks, udstedte til Ihænde-haveren — derimod ikke Rektal-Checks, jfr. Udtalelserne i Rapporten under Nr. 65, (Bilag B. Sp. 5049). Til § 21 knytter sig den i Reservationernes Art. 12 indeholdte Bestemmelse, hvorefter det tillades ikke at anvende Reglerne i § 21 paa Ihænde-haverchecks. Idet henvises til Udtalelserne i Rapporten under Nr. 66, (Bilag B. Sp. 5051) bemærkes, at der ikke for Danmarks Vedkommende vil være Anledning til at gøre Brug af denne Beføjelse.

Til § 22.

Bestemmelsen giver Reglen i E. V. L. § 17, jfr. Bemærkningerne til denne Paragraf i Forslag til Veksellov Sp. 4321.

Til § 23.

Bestemmelsen giver Regler i E. V. L. § 12, der stemmer med Forskrifterne i V. L. § 16, som ifølge C. L. § 3 er anvendelig paa Checks.

Til § 24.

§ 24 indeholder Regler om »Efterendossement« af Checks. Bestemmelsen, der næppe har synderlig praktisk Betydning, og som ikke hidtil har været kendt i dansk Ret, gav Anledning til megen Diskussion paa Konferencen, jfr. Forhandlingerne paa Møderne den 27. og 28. Februar 1931, se ogsaa Rapporten under Nr. 69—71, (Bilag B. Sp. 5051).

Kapitel III.

Om Bekræftelse af Checks.

Til § 25.

(Ensartet Checklov § 4).

I C. L. § 8 foreskrives, at Checks ikke maa akcepteres, og at Paategning af Akcept paa en Check er uden Retsvirkning.

Bestemmelsen, hvorefter Trassaten ikke kan gøre sig checkretlig ansvarlig for Checkens Betaling, anses stemmende med Checkens Natur og begrundes derhos med Frygten for Indgreb i Seddelprivilegiet, jfr. Udtalelserne i Motiverne til Checkloven af 1897, Side 25—26. I Tidens Løb har denne Bestemmelse, som Jul. Lassen i Betænkningen til det af ham i sin Tid udarbejdede Forslag til Lov om Sigtanvisninger, jfr. Motiverne til Checkloven af 1897, Side 13, allerede den Gang udtalte sig imod, vist sig at være for absolut i sin Affattelse, naar Hensyn tages til, at Checken er et Omsætningspapir. I dansk Ret anses jo, som bekendt, en Check for at indeholde en Bemyndigelse fra Trassenten til Trassaten til af Trassentens Tilgodehavende hos Trassaten at udbetale det Beløb, Checken lyder paa, til en Trediemand. Efter de gældende Regler om Fuldmagt bringes en saadan Bemyndigelse til Ophør, f. Eks. ved at Trassenten i Tiden mellem Checkens Udstedelse og dens Forevisning til Betaling hos Trassaten, gaar konkurs. Den Usikkerhed, der derved skabes med Hensyn til Anvendelsen af Checks, har medført, at man i Praksis har gjort Forsøg paa at faa Checkens Udbetaling gjort uafhængig af disse Bestemmelser. Man har prøvet at udvide den af Bankerne almindeligt benyttede bogholderimæssige Notering, hvorved en til Indløsning indleveret Check erholder Paategning om at være afskrevet paa den paagældende Trassents Konto. Resultatet heraf er blevet, at en Check, der f. Eks. skal benyttes til Betaling i en anden By end den, paa hvilken den er trukket, indleveres til Trassatbanken til Notering og derefter sendes til den By, hvor den skal anvendes. Noteringen betyder da, at Checkens Beløb var til Stede ved Noteringen i Trassatbanken, og at dette Beløb er fraskrevet Trassentens Konto og overført til en Konto for adviserede Checks. Domstolene har imidlertid ikke ment, at den derved skete bogholderimæssige Fraskrivning af Beløbet fra Trassentens Konto kan give Indehaveren en af Fuldmagtsreglerne uafhængig Ret til Checkens Beløb. Begrundelsen for denne Domstolenes Stilling har bl. a. været den absolute Regel i C. L. § 8, jfr. i denne Forbindelse Sø- og Handelsretrens Dom af 19. Maj 1911 i U. f. R. 1911, pag. 706 samt Højesteretsdommene af 28. November 1913, U. f. R. 1914 A., pag. 54 og 14. Maj 1925, U. f. R. 1925, pag. 604.

For at imødekomme den praktiske Trang, der saaledes er til Stede til paa dette